

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer :
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak terfogataért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bérlegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlter“ rovatban.
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

OSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitlteri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Segély a székelyeknek. *)

E hó 1-jével megkezdődött a vámháború Romániával.

E naptól kezdve élére lett állítva egyáltalán a székely-kérdés. Le kell számolnia azzal kormánynak és társadalomnak. Tovább nem lehet azt halasztani. Két évtized mulasztását nem lehet tovább észre nem venni. Határozni kell: vagy — vagy.

Mert téved, a ki azt hiszi, hogy Romániát a vámháború csakhamar megpuhítja. A román közvélemény tisztában van magával. Háborút akar a háborúért. Küzdelmet provokált a harc megörökítéseért. Gyűlöletet szít, mert gyűlölni akar. Még ha önmagát megsebzí saját fegyverével, még akkor is ellenünk támad Románia, mert megsebezhet minket is. A haragnak oly teszereje lóditja, a gyűlöletnek oly mérge izgatja ellenünk Romániát, hogy kész volna elveszni, ha elveszthetne minket is.

De hát még egyéb pozitív és jól kiszámított célja is van Romániának a vámháborúval. Az erdélyi oláhokat izgatni akarja; meg akarja mutatni nekik, hogy meri provokálni ő, a duodec állam, az osztrák-magyar nagyhatalmat. És kivándorlásra akarja kényszeríteni a székely iparosokat.

Két hegye van azon nyilnak, melyet

ekkép Románia Magyarország testébe akar löni. Mind a kettő mérgezett acél. Kétszeres veszteséget akar okozni a magyar ügynek. Először az által, hogy a kivándorlott székelyek segítségével csinálja meg iparát. Másodszor akkép, hogy minél kevesebb székely lesz Erdélyben, annál ellenálthatatlanabb tényezőt fog képezni ott az oláhság. Ha a Székelyföldet meggyengítette Románia, Erdélyt esendővé tette. Ha a Székelyföld tönkre megy, utána pusztul Erdély.

Ime, ily ügyes a román politika. Nemcsak kárt okoz nekünk, hanem jó üzletet csinál a saját javára. De szabad-e ezt megengednie a magyar államnak és társadalomnak? Szabad-e eltűrniük azt, hogy a magyar állameszmének a Királyhágón túl egyetlen szilárd oszlópa, a Székelyföld, megrendüljön?

A kormány megtesz, a mit tehet. Mindent nem várhatni tőle. A székely házi ipar termékeit nem vásárolhatja össze, hogy aztán maga kereskedjék azokkal. Elég, ha a megszorult iparosoknak előleget ad. Hogy pedig a román gabonát és állatokat még a tranzit-forgalomból is kizárta, ez által, szinte a nyugati államokkal kötött szerződések ellenére, igen nagy előnyt biztosított különösen az erdélyi mezőgazdaságnak és marhatenyésztésnek.

De mindez még nem elég. A székely iparos az előleghől meg nem él; áruinak

biztos piacra van szükségük. Hol lehet ez másutt, mint Magyarországon? Ki mentheti tehát meg a székely iparosokat? A magyar társadalom.

A székely iparzikkeknek kelendőknek kell lenniük széles Magyarországon. Örökre szégyenére válnék a társadalomnak, ha veszni hagyná a székelységet. Ha megengedné, hogy katasztrófa sújtsa a Székelyföldet. Minden székely iparos, a ki a vámháború miatt kénytelen volna átköltözni Romániába, a magyar társadalom végzetes közönyéről tenne ott tanuságot. Annak bizonyítéka lenne Romániában, hogy Erdély érett gyümölcs, mely csakhamar a román nagyhatalmi vágyak ölébe fog hullani.

De ez nem fog, a magyar társadalom nem engedi megtörténni. A székely iparosoknak módjukban lesz azon a földön megmaradni, mely egy ezredév óta a magyar érdekek keleti őrtornya.

Az erdélyi közművelődési egyesület tevékenysége számára most szép tér nyílik. Az a kezdeményezés, melyet az egyesület megindított, dicsőre méltó, s kell, hogy mély benyomást tegyen az egész országban. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, az unalomig ismételni: ha a Székelyföldet veszni hagyjuk, elvesz utána Erdély. Minden magyar embernek át kell hatva lennie e meggyőződéstől. Minden tényező ebben az országban kell hogy átérezze a Székelyföld megmentésének feltétlen szükségességét.

És nem csak a pillanatnyi segélyről van szó. A Székelyföldet nem csak veszni hagyni nem szabad, hanem ki is kell fizetni, ha meg akarjuk tartani Erdélyt.

A kire Erdély sorsa közönyös, a kinek mindegy, vajjon Kolozsvár, Maros-Vásárhely, Kézdi-Vásárhely, Szentgyörgy stb. Budapestre, vagy Bukarestbe küldi-e képviselőit: csak az előtt lehet közönyös a Székelyföld sorsa. Csak a ki azt hiszi, hogy Magyarország a Tiszaig is állam, s pedig hatalmas állam lehet; hogy Erdély nem Magyarország kulső; hogy a Maros, Szamos, Küküllő, Olt lehetnek román folyókká a nélkül, hogy a Duna és Tisza partján is elbuknék a magyar állam és magyar faj: csak az nem tartja a magyar politika egyik legnagyobb feladatának a Székelyföld megerősítését.

A Székelyföldet azonban csak úgy lehet megerősíteni, ha a most készülő segély állandóvá lesz. Ha a Székelyföld állandóan benső kapcsolatba kerül a magyar társadalommal. Ha a székely ipar — most még házi, majd nagy ipar — állandó piacává az Alföld lesz Románia helyett. Eddig a Székelyföld ki volt szakítva a magyar államból. Az erdélyi magyarság zöme és tenyész-kertje, forgalmilag, Romániához volt lőkeve.

Minden vidék bele vonatott a forgalmi hálózatba, csak a Székelyföld nem. Ha a székelység elárulta volna a hazát, a he-

A „Székelyföld“ tárczája.

Az én álmom,

vagy:

Háromszék és Kézdi-Vásárhely
200 év múlva.

Írta: Dobay János.

X.

Áttekintés K. Vásárhelyen. — A város múltja és fejlődése. — Nemzetiségi kérdések.

Mialatt mi átázott ruháinkat másokkal cseréltük fel, az idő kiderült. A nap fényesen ragyogott az égbolton. A felhőfoslányok, mint egy menekülő hadsereg utócsapatai, egymás után tűntek el a szemhatárról, helyet engedve a fenséges égitest egyeduralmának.

— Most már tekintsünk szét a földön is, — szolt Villamosi ur — ez bizonyára nem kevésbé fogja önt érdekelni.

Ismét légújajba ültünk.

Közvetlen a város felett haladtunk végig alig 200 meter magasságban, s így mindent egész közélről láthattunk.

A 8 kilométer hosszú csernátóni-utcán végig haladva, a főtér felé érkezünk.

Nappal még pompásabban látványt nyújtott a díszes tér, középen a monumentális tanács-házzal s nagyszerű palotasorával.

— A 19-ik századból megmaradt térképek

után itélve, — szolt Villamosi ur — e tér a hajdani Kézdi-Vásárhely csaknem egész területét magában foglalja. E szerint a régi városból semmi sem maradt meg. Gyakran megbámultam a térképeken azt a bámulatos szűk építkezést, mely az egykori Kézdi-Vásárhelyet egy valóóság épület-labyrinthussá tette, s csodálkoztam, hogy ezen összezsúfolt házakban oly egészséges, erőteljes nép lakhatott.

— Hjah, uram, én azt hiszem, hogy az egészségnak első feltétele a jó étkezés, s azt hiszem, hogy itt, a bősős hus klasszikus házában, soha sem volt ebben hiány. A husal és borral táplált munkával edzett test nem sokat törődik azzal, hogy valamivel több zénsav vagy kevesebb éleny van-e a légben. Az a gondosan megmért levegő csak a satnya testnek szükséges. Egy timár a műhely undorító szagú légkörében sokkal egészségesebb lehet, mint egy kényes, beteges hölgy az illattal, élenyvel telt szalonban.

— Igaza van, uram, — szolt Villamosi ur — a jó tiszta levegő nagyon szükséges az emberi testnek, hanem az is tulhajtott állítás, hogy kevésbé tiszta légkörben is ne lehessenek erős, egészséges emberek. Példárá a város, mely az ő egykor annyit szidott rossz levegőjével oly erős, hatalmas embereket nevelt fel, hogy az egészséges városok lakói félt tisztelettel bámulták meg.

— Nagyon leköteleznie, uram, — szoltam

társamhoz — ha szives lenne elmondani, hogy miképpen történhetett az, hogy Kézdi-Vásárhely, mely két század előtt oly kis területen feküdt, most ily nagy dimenziót nyert.

— Szivesen elmondom, uram. Kérem, figyeljen.

Légújajom csendesen uszott tova a város felett s Villamosi ur következően folytatá:

— A magyar történelem tanúsága szerint a Székelyföld csak a 19-ik század vége felé kezdett nagy fontosságra vérégni. Az ország kormányza az akkor uralkodott nemzetiségi harcok között az erőteljes székely népre vetette tekintetét, ebben látván az erdélyi magyar elem legbiztosabb támaszát. A székelyeknek sorsa a naptól kezdve megváltozott. A székely megyék területén felállított gyárak és dusan fizetett közmunkák ezer meg ezer családnak adtak életmódot és jólétet, s pár évtized alatt nemcsak a kivándorlás szűnt meg, hanem azon néhány száz ezer munkás és iparos nagy része is visszavért, kik Romániában és Bukovinában letelepedtek volt. Mihelyt a különböző szövögyárakkal megnyílt a tér, mutatta meg a székely, hogy az az ész és találékonyság, mely e fajt jellemzi, helyes utra terelve, mily csodás eredményeket képes felmutatni. Már a középkorban nagy helyi kelendőségnek örvendett bizonyos szövöipar-termék, mit általánosan székely szőttessnek neveztek.

Az egyszerű székely asszonyok által szőtt ruha- és asztalneműek úgy szépség, mint tartósság tekintetében az e nemű háziiparzikkek között a legelső helyet foglalták el. A mint aztán a székely szőttessék gyárilag lettek helyben termelt és helyben festett nyers anyagokból előállítva, szépségük és olcsóságuknál fogva rövid idő alatt az egész világon elterjedtek. Az a fantázia, mely a színek vegyítésénél nyilvánult, s a kivitel ama bámulatos tökélye, melyet a székelyek által feltalált kitűnő gépek kölcsönöztek, valami oly sajátos jelleget adtak a székely szőttességeknek, mit a világ egy gyára sem tudott utánozni. A székely szőttess megmaradt székely speciálitásnak, s abban az időben a magyar névnek a külföldön mi sem hozott nagyobb becsületet, mint a székely szőttess. Szövőgyáraink nem voltak képesek a külföld szükségleteit fedezni, úgy öznölött a világ minden részéből a megrendelés. És ha megmondjuk, uram, hogy Kézdi-Vásárhelynek egyedül 9 ilyen gyára volt, tudjuk gyors felvirágzásának és kiterjedésének egyik okát; mert meg kell jegyeznem, hogy a bősős hus és mézes kalács csak egy századdal később kezdett nagyobb forgalmat csinálni.

Másik jövedelemforrást a faipar nyújtott. Volt Kézdi-Vásárhelynek még a 19-ik században egy Kecskés-Zsiros nevű erdője, melyen évszázadokon át roppant kincs hevert,

lyett, hogy azt Erdélyben akárhányszor megmentette; ha behitta volna a muszkát a helyett, hogy a háromszéki népfelkelés hadat izent neki s kiverte: akkor sem részesülhet vala oly mostoha bánásmódban a forgalmi politika intézőinek részéről, mint részesült tényleg. Körülbelül ötszáz ezer magyarnak, a magyar elem öltető részének nincs vasútja.

Mert Andrássy és Lónyay idejében családi és kortesvasutak épültek, a Székelyföldnek tehát nem juthatott. És mert az intéző körökben különösen a közlekedési bizottságban azután sem akadt valamely hatalmas szószólója a székely érdeknek.

Igy utalták a székelyeket Romániára, s még panaszkodtak, hogy ezek oda kivándorolnak. De hát miért nem hozták őket forgalmi összeköttetésbe a hazával?

A mi meg nem történt eddig, meg kell, hogy történjék ezután, s pedig minél előbb. Mily könnyű volna a székely iparcikkeket az Alföldre szállítani, ha volna a Székelyföldnek vasútja. Most, habár az államvasutak ingyen szállítanak is, mégis sok fuvar költség lesz, mert napokig tart a szekérközlekedés az első vasuti állomásra. Ezen kell segíteni.

Akkor azután hozzá lehet látni a Székelyföld emeléséhez úgy államilag, mint társadalmilag. Ki lehet, ki kell ott fejleszteni az ipart a belfogyasztás igényeihez. A székely ezermester. Csakhamar hozzá szokik az Alföld igényeihez Romániáé helyett. A majdan kifejlesztendő nagy ipart pedig egyenesen a hazai szükségletekhez kell szabni. Az ipariskolákban ezekhez kell szoktatni a székely ifjakat.

Ipart ugyanis kell teremtenünk. Magától nem terem az, nem termett soha. Ha mégis arra várunk, hogy majd talán csoda történik, hát akkor gazdaságilag tönkre jutunk és ez nem is lesz csoda.

A magyar ipar szervezését tehát a Székelyföldön kell megkezdeni. Itt van erre legnagyobb szükség gazdaságilag és politikailag.

Akkor azután Erdélyben megszilárdul a magyar állameszme. A székely nem vándorol ki, hanem nagy szaporaságával, értelmi és munkaerejével félreszorítja, lekötöti a románságot.

a nélkül, hogy valakinek eszébe jutott volna azt kiaknázni. A kormánynak tudomására jutott, hogy bővön terem ott oly fenyő-faj, mely hangszereknek s egyéb e fajta munkákra alkalmas, s azonnal utasította a várost, hogy ezen előnyt használja fel. Pénzt előlegezett egy gyár építésére, külföldön piacot szerzett a fagyártmányoknak, s pár év alatt már százezreket hajtott ezen üzlet is.

A városban felállított többféle gyár tömördek székely munkást hozott össze, úgy, hogy a munkásnegyedek nemsokára 10-szeresen felülmúltak nagyságban a belvárost. A szomszéd faluk lassanként határoستól beolvadtak Kézdi-Vásárhelybe, s az évenként fejlődő gyárparral évenként egy-egy külvárosra támadt a beözönlött munkásokból K.-Vásárhelynek.

A kormányozható léghajók, légneművasutak feltalálásával egyszerre értékét veszítette azon kifejezés is, hogy „a Székelyföld messze van az ország központjától”, mert ezen új találmányok által megszünt minden távolság. Az utolsó vasuti kocsi egyenesen a muzeumba robotott be a műemlékek, régiségek közé. Most léghajón s légneművasuton akár Budapestre, akár Párisba megyünk, egyre megy. Alig egy pár órai különbség az egész, mi tekintetbe sem

Ki nem akarná ezt? Kétségkívül akarja úgy az állam, mint a társadalom. Tehát kell, hogy mindakettő megoldja a rá váró feladatot, s meg fogják oldani.
Bekics Gusztáv.

A vámháború. A Romániával kötött keresk. szerződés, mely 1876-ban kötött, hétfőn járt le s kedden megindult Ausztria-Magyarország és Románia közt a vámháború. Ausztria-Magyarország Romániát az átmenetre abban a kedvezményben részesítette, hogy mindama román árukra, melyek május 23-án rendeltettek meg, június 10-ig az eddigi vám-tarifát alkalmazza; a román tengeri számára e határidő június 20-ig terjesztetett ki. E rendeletet mi is közöltük. Hir szerint a román kormány is tett hasonló intézkedést. A május 31-től június 10-ig a határon át szállított áruk retorzionális pótlék nélkül, az általános román tarifa szerint vámoltatnak meg, ha a megrendelő igazolja, hogy a megrendelést május 31-ike előtt tették. Ezen áruk kivételével tehát keddtől fogva az autonóm vám-tarifát alkalmazzák az osztrák-magyar árukra.

Országgyűlés.

A telekkönyvi betétekről szóló törvényjavaslat általános tárgyalásával foglalkozott szerdán a képviselőház. A szövegen levő kérdés körül érdekes vita fejlődött ki, melyet elejétől végig komoly tárgyilagosság jellemez.

A törvényjavaslathoz elsőnek Teleszky István előadó szólott, hosszabb beszédben ismertette és indokolta különösen a bizottság által a törvényjavaslaton tett módosításokat, s végül kérte a törvényjavaslatnak általánosságban való elfogadását.

A következő szónok Fabiny Teofil igazságügyminiszter volt, a ki ezuttal először beszélt a képviselőházban. Általános figyelemmel hallgatták beszédét, melynek során több érdekes nyilatkozatot tett hazai jogállapotunkról, s az e téren uralkodó zavarokban és bizonytalanságban keresi a sok pör okát, minthogy a magyar génuszszal nem fér össze az igazság megsértésének szó nélkül való eltűrése. A törvényjavaslat a vagyonjog terén uralkodó bizonytalanságokat van hivatva megszüntetni, s ezért kéri annak általánosságban való elfogadását. A miniszter több nyilatkozatát általános helyeslésekkel kísérte a ház.

Mohay Sándor, ki hasonlóképen szűzbeszédet mondott, figyelemre méltó módon fejtegette a bányatelekjegyzőkönyvek rendezésének szükségességét.

Unger Alajos általánosságban elfogadja a törvényjavaslatot s kéri a minisztert, hogy a kinevezéseknél lehető körültekintéssel járjon el.

jöhét. A Székelyföld és Kézdi-Vásárhely így egyszerre közvetlen összeköttetésbe lépett a nagyvilággal, s el lehet képzelni, hogy mily befolyással volt ez felvirágoztatására.

Végre bekövetkezett ama nagyszerű terv kivitele, mit már egyszer elbeszéltem önnek, t. i. a háromszéki síkság bemélyítése, mely aztán Kézdi-Vásárhelynek egész más alakot adott. A régi város szűk utcáival eltűnt, hogy helyét engedjen a 21-ik századbeli pompás városnak.

A magyar kormány milliókkal megmilliókkal segítette a székelyeket nagy munkájuk keresztülvitelében, mert tudta, hogy az ország felesleges pénzeit jobb helyre nem helyezhetné el. Így lett a Székelyföld s így lett Kézdi-Vásárhely nagygyá és dicsővé.

— Említette volt, — szólék közbe — hogy a kivándorlott székelyek visszatértek. Mi történt ezekkel?

— Még a múlt században kezdetek visszaszállingózni a szomszéd országokból a székelyek, kiket aztán a kormány az önként kiköltözött szászok és száműzött románok helyére telepített be.

— Tehát a románok száműzettek?

— Igen; a magyar kormány türelme és nagylelkűsége a különböző nemzetiségek

Pulszky Ágoston hosszabb beszédben fejtegette azokat a mozzanatokot, a melyek szerinte nem nyerne a javaslatban kielégítő megoldást.

Lázár Ádám határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy az erdélyi részekben a kataszteri felmérés soron kívül eszközöltesek.

Szóltak még Olay Szilárd és Horváth Gyula, majd Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter reflektált a Lázár határozati javaslatára és a Pulszky beszédére.

Végül Teleszky István előadó mondott rövid zárbeszédet, mire a ház általánosságban elfogadta a törvényjavaslatot.

Sajtíkszerítő tanfolyam Gyó.-Szentmiklóson.

(Vége.)

Utasítás a tanfolyam látogatói számára.

1) A tanfolyam felélő vezetője az országos teigazdasági felügyelőségtől kiküldött sajtimester, s utasításainak a látogatók kötelesek magukat minden tekintetben alávetni.

2) A tanfolyam vezetője által egyetértve a szövetséget igazgatójával megállapított s az országos teigazdasági felügyelő által jóváhagyott munkabeosztás és napirend kötelező minden egyes látogatóra nézve.

3) A gyakorlati szakoktatásra nézve a tanfolyam látogatói kötelesek az elsajátítandó műveleteket a tanfolyam vezetőjének utasítása szerint rendszeresen sajátkezűleg addig gyakorolni, míg azokban a tanfolyam-vezető nézete szerint teljes gyakorlottságot el nem sajátítottak.

4) Az elméleti szakoktatásra nézve a tanfolyam látogatói kötelesek a megjelölt órában a tanszobában megjelenni és az elsajátítottakról kivonatos jegyzéket vezetni, melyek az országos teigazdasági felügyelőség-nél bemutatandók.

5) Azon látogató, ki ismételtelen a napirendet vagy munkabeosztást tekintetbe nem veszi, vagy a tanfolyam vezetőjével, vagy alkalmazottjaival szemben magát nem illedelmesen viseli, vagy magaviselete által bármely más irányban elégedetlenségre ad okot, akár a tanfolyam vezetője, akár a szövetséget igazgatója részéről történt jelentés következtében az országos teigazdasági felügyelőség által akármikor elmozdítottatik a tanfolyamtól.

5) A tanfolyam vezetője naplót vezet, melybe az egyes látogatók mindennapi foglalkoztatása bevezetetik.

Azonkívül bevezetetik, ha netalán egyik-másik látogató magaviselete által panaszra szolgáltatna okot.

Gyó.-Szentmiklóson, 1886. május 22.

A sajtíkszerítő igazgatósága.

iránt csak addig tartott, míg elég erősnek tartotta magát, egymagában megélni. A huszadik század egyik kormánya egy napon egy fél millió románnak, szerbnek, tótnek adta ki az utlevelet, mit a második és harmadik követett. A szászok meg önként hagyták el az országot, melytől annyi jót élveztek s melyet mégis annyit szidtak. Az elhagyott területeket székelyek népesítették be, s e szivós faj aztán egy század alatt úgy megmagyarosította a többi, hogy ha pl. egy mezősegi magyarnak valaki azt mondaná, hogy román volt: bizonyosan beverné a fejét. Kétszáz éves harc után elértük, hogy hazánkban nincs többé nemzetiségi kérdés s Kárpátoktól Adriáig, a Tisza és Duna áldott rónán, Felső-Magyarország regényes vidékein, [a Királyhágon] innen és túl csak egy nép lakik: a magyar. És azt Magyarország a székelyeknek köszönheti, mert a hova a székely befészkelte magát, ott mindent magába olvasztott s a magyarság buzgó apostola lett. A 21-ik század látta megvalósulni a legnagyobb magyar amondását, hogy „Magyarország nem volt, hanem lesz”. Magyarország nagy és dicső lett.

(Folyt. következik.)

Tűzoltó-májális.

Csik-Szereda, 1886. május 31.

Gyönyörű derült idő kedvezett a tűzoltók tegnapi májálisának.

Réggel fél 9 órakor 3 mozsár-lövés hirdette a tűzoltó csapat kivonulását, melyre a gyógyszer-tár előtt nagy közönség gyűlt össze.

Háromnegyed 9 órakor Nagy Sándor alparancsnok vezetése alatt nemzeti zászlóval vonult ki a 28 tagból álló kis csapat teljes felszereléssel, szép rendben a városház udvaráról a Rákóczy-indulóval.

A közönség gyönyörködött bennök, s a zene felvillanyozta még azokat is, kik a mulatságban nem akartak részt venni.

10—11 óra között számos kocsis és gyalogos követte a tűzoltókat, a szép fenyves erdőben előre elkészített hajlékok fenyegető levegőjének, na, meg egy kis borocska és peccsenyének élvezésére.

Régóta nem volt ilyen vig és kedélyes májális, mint ez; mindenki szerette volna, ha május 30-ka egy hétig tartott volna, s talán még akkor sem lett volna elég belőle.

Legjobbban a cipészek örülhetnek, mert a nagy tánczölási roham minden halandót elragadtat s tekintélyes mennyiségben kopott a cipő-talp és nem panaszkodhatik egy árva halandó sem, mert csak az nem tánczolt, a ki nem akart, no, meg a kit nem vittek.

Fél 5 órakor a színet alkalmával minden hajlékban új élet pezsdült fel, csörgött a kés és villa, csengett a pohár; lázas rohammal tűnének el a zafos nyárson sült peccsenyek s folyt a bor quantum satis.

Mindenki szívesen látott vendég volt, s ha valaki megindult, hogy egy kissé körültekintsen, minden lépten-nyomon valaki nyakon csipette s beszállította a maga hajlékába, hogy jó szívvvel megkinálja azzal, a mit Isten adott.

Öt órakor kürtzó mellett proklamálva lön a tombola megkezdése. Mindenki, kit a tisztelt nagyobb és apróbb hölgyek és tűzoltók néhány jeggyel megtisztaltak, sietett a rendfenntartó kötéskorlát körül helyet foglalni.

En már szokásom és természetemnél fogva egy nagy üveg valódi szomorodny-t szemeltem ki s azt kívántam volna elnyerni, de „ember tervez, Isten végez”, mert biz azt daczára azon előnynek, hogy a kihuzandó számokat magában foglaló fazakat kezében tartó alparancsnok mellett állottam, s a kis Erzikét váltig biztattam, hogy az én számaim egyikét húzza ki, nem én, hanem Bydeskuthy barátom nyerte el, ki különben szintén jó kumpán lévén, szereti a bort s nekem is juttatott belőle.

Végre kihuzatott az én számaim közül is egyik s ezzel egy fuszulykába oltott tajték szí tapipát nyertem; nem sokára azonban még egy számom huzatott ki és kezembe nyomtak egy szalaggal átkötött mennykő nagy dobost, melyben egy kilónyi szentjánoskenyér volt és egy papírlap, melyre a következő irva, hogy „tültam, hogy ön fogja elnyerni, mert szereti a szentjános-kenyert!”

A tombola után még két táncz következett s azután összeszedelőzködünk és elindultunk haza felé.

A gyógyszer-tár előtt megint nagy közönség várt, s megérkezésünkkor egetrázó „éljen”-nel fogadtak.

A tűzoltó csapat a „Csillag” előtt felvonult s az alparancsnok egy szép beszédben a tűzoltó intézmény lelkes támogatását hangsúlyozván, sajnálattal nyilatkoztatta ki, hogy a városi fiatalság nem fogja fel hivatását és a tűzoltóságtól távol tartja magát. A beszédet ismét zajos éljenek követték, mely után bevonultak a csinosan feldisznított és fényesen kivilágított terembe.

Tíz óra után kezdett gyűlni a hölgy-közönség és újra megkezdődött a ropogós csárdás, melyet a sima padlón most már könnyebben rugtunk valamennyien.

Éjfél után még zajosabb lön a tánczölási kedv, azonban minthogy semmi sincs a mi nek vége ne lenne, öreg hajnalra a tűzoltó-májális is véget ért s a vendégek másnap a mulatságra való legjobb visszaemlékezés-sel ébredének fel, a tűzoltók pedig a májális után komolyabb munkát tűztek maguk

elő t. i. a rendszeres gyakorlatokat, melyben hogy szintén oly szép sikert érjenek el, mint májálisukkal, szívünkkel kívánjuk!

Florián.

Szinészet.

Kézdí-Vásárhely, 1886. június 4.

Polgár Gyula színtársulata folyó hó 3-án kezdé meg előadásait Almási Tihamér „Sári néni” című népszínművével. Egy előadás után még nem vagyunk azon helyzetben, hogy a társulat erejéről s képességéről bírálatot mondassunk, hanem annyit előre is konstatálhatunk, hogy az első benyomás elég kedvező volt.

A színpad szerint „a színi irodalomban méltó feltűnést keltett” népszínmű minálunk nem tűnt fel nagyon, hanem a működő személyzet közül egyesek tetszettek a közönségnek. B. Polgárné Ilka (Sára), Szilágyi Etel (Mariska), Váradi József (Pali), E. Szabó Gyula (Somfa), Baranyai (Nagy Ádám) kitűnő erőket bizonyítottak. Sikertől nekik az unalmas dialogokkal garnírozott s mondva csinált jelenetekben bővelkedő darabnak némi érdekességet kölcsönözni. Az énekrészekről csakis jót mondhatunk; a zenekíséretre azonban nagyobb gond lenne fordítandó. A hol hat zenészt két karmester vezényel, ott könnyű összhangot teremteni.

Nem akarván ez alkalommal a részletekbe bocsátkozni, csak általánosságban mondtuk el nézeteinket a mai előadásról. Az első fellépés után ítélve, a társulat kitűnő erővel rendelkezik s teljesen méltó a közönség pártfogására.

Jövő heti műsor: Vasárnap június 6-kán (bérlet 3. szám) „Tüzzől pattant kis leány”, nagy operetteszerű bohózat 4 felvonásban. Hétfőn jun. 7-én „Rip van Winkle” előkészületei miatt szünet. Kedden jun. 8-án (bérlet 4. szám) „Tricouche és Cacolet”, francia vaudeville 5 felvonásban. Szerdán jun. 9-én (bérlet-szünetben) „Rip van Winkle”, nagy látványos, regényes operette 4 felvonásban. Csütörtökön (bérlet 5. szám) „Az öreg angyal”, salon-vigjáték 3 felvonásban.

Az igazgatóságtól vett értesülésünk szerint „Rip van Winkle” az egészen új színdarabok s az ujonnan szervezett önálló zenekar által okozott tetemes költségek miatt fog szerdán bérlet szünetben adatni. Ismerve ezen okok valódiságát, a műpártoló közönség szíves elnézését kérjük e tekintetben. Ezen oly sokat dícsért dalmút, mely már az új zenekarral fog előadatni, a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe.

Különfélék.

— Székely József, a csikmegyei kir. erdészeti hivatal derék erdész-jelöltje, mint értesültünk, saját kérelme folytán Gödöllőre helyeztetett át.

— A csikszeredei kisdudóvíz folyó évi május hó 3-án egy évig tartó készülődés után megnyitott. A mint azonban személyesen meggyőződünk, az óvoda — az ülpadok kivételével — még ez ideig minden berendezést nélkülöz. Figyelmébe ajánljuk ezen körülményt az iskolaszéknek, különösen pedig a tanfelügyelő urnak.

— Halálozás. Kovásznai Csutak József régi székely huszár, Kovászna községének huzamos ideig volt derék bírja és jegyzője, május 31-én, élete 79-ik évében, meghalt. Temetése csütörtökön ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

— Vitriol mérgezés. Kézdí-Vásárhelyt egy Venczel Dániel nevű kalapos-segéd — családi viszálykodás miatt elkeseredve — vitriollal akart véget vetni életének. A mérgezést korán észrevették s a szerencsétlent azonnal kiszállították a kézdí-vásárhelyi „Rudolf”-kórházba, hol a gyorsan alkalmazott orvosi segély és gondos ápolás mellett ma már vesélyen kívül van.

— Ipariskolai vizsgálat. A kézdí-vásárhelyi alsófokú ipariskolában az 1885—86-ik iskolai évet bezáró nyilvános vizsgálatok június 6-án (vasárnap) délután 3 órákor a községi leányiskola helyiségében fognak megtartatni, melyekre a t. szülők, tanítómesterek és érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Meg-

jegyezni kívánjuk, hogy a vizsgálatok alkalmával egyszersmind a tanulók által készített ipari tárgyak is közszemlére ki lesznek téve. Kézdí-Vásárhelyen, 1886. június 1-én. Az ipariskola felügyelő-bizottsága.

— Értesítés. Az iskolaszéknek folyó évi május 31-én tartott gyűlése határozata értelmében a kézdí-vásárhelyi közs. fiu- és leányiskola folyó évi vizsgálatai a következő rendben fognak megtartatni: június 21-én d. e. az I. fiuosztály, d. u. a II. fiuosztály, 22-én d. e. a III. fiuosztály, d. u. a IV. fiuosztály, 23-án d. e. az I. leányosztály, d. u. a II. leányosztály, 25-én d. e. a III. leányosztály, d. u. a IV. leányosztály, 26-án d. e. az V., VI. leányosztály; 27-én d. u. 3 órákor a záróünnepély fog megtartatni az ev. ref. templomban. Ezen vizsgálatokra mind a szülők, mind a tanügy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja: M. Székely János, közs. isk. igazgató.

— Vizsgálatok. A kézdí-vásárhely-kantatór. kath. algymnasiumban az évvégi nyilvános vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni: június 16-án a vallástantól az I.—IV. osztályban; 13-án a latinnyelvűből az I., II., III. és rajzoló mértanból az I. II. osztályban; 19-én a magyarnyelvűből az I., II., III. és mennyiségtanból az I. osztályban; 21-én a magyarnyelvűből az I., a földrajzból a II., a németnyelvűből a III.—IV. osztályban; 22-én a latinnyelvűből az I., II., a földrajz és történelemből a III., a mennyiségtanból a IV. osztályban; 23-án a földrajzból az I., latinból a II., mértanból a III., IV. osztályban; 25-én mennyiségtanból a II. III., történelemből a IV. osztályban; 26-án ásványtanból a IV. osztályban; 28-án tornavizsgálat; 29-én záróünnepély. A vizsgálatok a jelzett napokon reggel 8 órákor a gymnasium II-ik osztályában és a rajzteremben, a záróünnepély pedig 10 órákor szintén a rajzteremben fognak megtartatni. E vizsgálatokra a t. szülők, gyámok és a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak. Az igazgatóság.

— Járvány. Zágomból írják lapunknak, hogy ott a bivalok között járványszerűleg lépett fel a torokgyík, minek oka valószínűleg a nagy szárazságból származó vízhiány. A község lakossága azt hiszi, hogy a ragály a más szarvasmarhákra is ki fog terjedni s ezért nagy a kétségbeesés Zágomban. Thamó állatorvos ur a szükséges óvintézkedéseket már megtette.

— A medve a papolci „Köz” nevű erdőben május hó 30-án odavál Bagoly Sámuelnek egy ökrét megölte. Ez már a negyedik állat az idén, mely községünk területén a dűvadaknak áldozatul esett. Nagyon célirányos lenne már a hivatalos hajtóvadászatokat megkezdeni.

— A kolozsvári negyedik tenyészállat-kiállítás aug. 28., 29., 30. és 31-én fog megtartatni. A kiállítás célja kizárólag az erdélyrészi állattenyésztés fejlesztése és emelése levén, ennél fogva — a lovak osztályát kivéve — csakis a régi Erdélyben (tehát a volt u. n. kapcsolt részeket is ide értve) tenyésztett állatok lesznek arany- vagy pénzdíjjal jutalmazhatók. Másutt tenyésztett állatok ugyan szintén bemutatathatók, de csakis dícsérő oklevelet nyerhetnek. A díjak két kategóriára oszlanak: aranydíj (frankokban) főleg a nagyobb birtokosok részére és pénzdíj (bankjegyekben) kizárólag kisebb birtokosok részére. Kisebb birtokosok alatt értetnek azok, kiknek birtokuk 50 holdat meg nem halad; azonkívül ide számíttatnak a gazdatisztek, lelkészek, tanítók és körjegyzők is. Ha a kisebb birtokosnak arra való állatja van, akkor az a kitűzött aranydíjakra is versenyezhet, de nem megfordítva. Hogy a díjkategória iránt kétség ne támadjon, a bejelentési ívben a következő kérdések foglaltatnak: a kiállító neve és lakása; a kiállító birtokának nagysága a holdak szerint; A kiállítás a következő osztályokból áll: I. osztály: Ló. II. osztály: Erdélyi magyar szarvasmarha. III. osztály: Idegen fajú szarvasmarha. IV. osztály: Bival. V. osztály: Juh. VI. osztály: Sertés. VII. osztály: Hízott állatok. VIII. osztály: Baromfi. A kiállítás állandó helye a kolozsvári sétaternek északnyugoti oldalán a célra külön elkülített terület. Hogy a rendező bizottság a részvétel mérvéről ideje-

korán tájékozva legyen, a bejelentések 1886. július 1-től augusztus 1-ig bezárólag fogadtatnak el; a szükséges bejelentő-ívek minden kiállítani szándékozónak díjtalanul küldetnek meg. A bejelentő az ív minden rovatának pontos és hiteles betöltéséért felelősséget vállal. Netán kívánt részletesebb felvilágosításokkal az egyesület titkári hivatala Kolozsvárrt teljes készséggel és forduló postával szolgál.

— Köszönetnyilvánítás és kérelem. Hogy községi iskolánk számos kitűnő és dícséretes magaviseletű tanulói megjutalmaztatassanak, e célra Kovács István (isk. sz. elnök), Török Bálint és Ambrus Albert urak 1—1 frtot, Jancsó Mózes szeszgyáros ur 2 frtot szíveskedtek ajándékozni, midőn ezen — a nevelésügy érdekében hozott — szíves adományukért nevezetteknek köszönetet nyilváníttunk, felkérjük egyúttal a tanügy iránt érdeklődő közönséget, hogy, eddigi nem és áldozatkészségről tanuskodó szokásukhoz híven, kegyeskedjenek jelzett célra bármely csekély összeget adományozni s adományait folyó hó 20-ig Kölönte Mózes isk. gondnok urhoz küldeni. Kézdí-Vásárhelyen, 1886. jun. 4. Az iskolaszék.

— Mehner Vilmos kiadásában Budapestben megjelentek: Garay János összes munkáiból az I. és 2. füzet; továbbá: Vas Gereben összes munkáiból a 15—18. füzet. Garay műveinek füze 25 kr-ért szerezhető meg, a Vas Gereben műveinek ára füzetenkint 25 kr. Mindkettőnek kiállítás díszes. Melegen ajánljuk az irodalompartolók figyelmébe.

RÖVID HIREK.

Emléktáblával jelölték meg Fáy András szülőházát vasárnap Kohányi zemplénmegyei községben. — A lángok martaléka lett Klagenfurt mellett St.-Andreas községe. A vízhiány s erős szél miatt semmit sem lehetett megmenteni. — Próba-népfelkelést rendezett a napokban Jakubovka galicziai faluban a bölcs bíró; a nép össze is gyűlt, meg is hallgatta a bíró hazafias beszédét, de aztán jól felpálinkázva, minden áron háborút akartak csinálni s a bírót majd agyonverték. — Karlitz-mozgalmak vannak készülöben a spanyol-francia határon. — Új tüzhányó hegy képződik Michiganban a Huron-tó mellett; a tudósok kiszámították, hogy 1372 év alatt fog teljesen kifejlődni s akkor tör ki. — Katonai jubileum. Bende ezredes, a Brassóban állomásozó II. Sándor-ezred parancsnoka, múlt hó 26-án ünnepelte meg szolgálati idejének 40-dik évét. — Nemzetközi antiszemita kongresszus lesz jun. 13-án Kaselben. — Vadmalaczozt szoptat Berdárkan egy földbirtokos kopókutyája, mely alól nem réb dobált vízbe a kölyköket; hogy a barátság meddig fog tartani, idő és agyar kérdése. — Hajótörés Ausztráliában. A Zöldfok közelében egy közös hajótörést szenvedett s rajta volt 85 ember közül hetven oda veszett. — A kolera. Velenözés naponta 20—30 ember betegedik meg koleraiban, kiknek rendszeres felerészénél több esik áldozatul a pusztító járványuk. — Égő vonat. A napokban egy Rómába menő vonat postakocsija kigyulladt; a postahivatalnokok és utasok csak kiugrással menthették meg életüket.

„Nem illik”. Utmutató a társadalmi érintkezésben többé-kevésbé elterjedt visszasságok, nyelvbeli hibák és egyéb botlások elkerülésére” című alatti jelent meg Singer és Wolfner kiadásában Porz (Dr. Ágai) felette érdekes bevezetéssel egy művesce, mely rövid velős mondatokban és egészen a hazai viszonyokra alkalmazva sorolja fel a társadalmi érintkezésben előforduló különböző visszasságok egész tárházát és ép oly tanulságos, mint érdekes, valamint részben humoros tartalmával fogva kétségtelenül csakhamar a társadalom minden rétegében elterjedt könyvvé fog válni. Az eredeti angol kiadás csak néhány hónappal ezelőtt jelent meg és már is egyenredjé milliónál több az eladott példányok száma; német nyelven pedig eddigéle is már három különböző és egymással versenyző kiadás jelent meg és valamennyi a legjobb keletnek örvend. Ennek alapján mi is remélhetjük, hogy ezen kedves és hasznos művesce, különösen a mindkét nembeli fiatalság körében nemcsak szívesen, de eredményesen is forgatott kézi-könyv leendő, miért is első sorban a szülők és nevelők figyelmébe ajánljuk azt, mert minden alkalommal megbízható utmutatóul fog nekik szolgálni arra nézve, mi „nem illik”. De nemcsak a fiatalság, hanem mindenki, ki a társaságban mozog, igen hasznos tanácsokat fog a különböző alkalmakkor (asztalnál, társaságban, salonban, a beszédben stb.) tanusítandó magatartására nézve ezen könyvecskéből meríteni, miért is őszintén kíván-

juk, hogy az egy családban se hiányozzék mi annál inkább lehetséges, mert olcsó ára (50 kr) ugy szegény, mint gazdag számára egyaránt könnyen megszerezhetővé teszi.

99-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szíves adakozásokról.

Nagy-Borosnyó.

N. N. 5 kr. Moskovicz és Lövi 10 krajczár, Maibaum 1 lit. roz, egy egyén 20 kr, Bancs József 2 lit. törökbuza, Kis Miklós 1 liter törökbuza, Daczó Mózes 1 lit. roz, Barla András 1 lit. roz, Barta Lajos 2 lit. törökbuza, Kónya Antal 5 kr, Kónya Áronné 6 lit. törökbuza, Guni Márton 10 kr, Lucza István 10 kr, Barla Jánosné 4 kr, Barta Miklós 1 lit. törökbuza, Barta Lajos 1 lit. törökbuza, Barla Károly 1 lit. törökbuza, Szabó Antal 1 lit. törökbuza, Szabó József 1 lit. roz, Csulak Zsigmond 1 lit. törökbuza, Bitai György 2 lit. török, Kónya András 1 lit. törökbuza, Kónya Károly 1 lit. roz, Barla Mózes 1 liter roz, Szabó Lajos 10 kr, Szabó János 1 liter törökbuza, Barla Lőrincz 1 lit. törökbuza, Szabó Ferencz 1 lit. törökbuza, Bede Ignác 1 lit. törökbuza, Szabó László 1 lit. török, Barabás Antal 1 lit. törökbuza, Boedon Imre 1 lit. paszuly, Barabás Albert 1 lit. roz, Kátó József 10 kr, Ráduly Zsigmond 2 liter törökbuza, Szakács György 10 kr, Galló Dénes 20 kr, Ráduly István 1 lit. törökbuza, Lövi Albert 50 kr, Sorbán Dániel 10 kr, Barta János 2 s fél lit. törökbuza, Szabó András 1 lit. paszuly, Borbély Ignác 2 liter törökbuza, Kónya Mihály 1 lit. törökbuza, Ferencz Lászlóné 5 kr, Vajcza Móríz 20 kr, Bodor Mária 10 kr, Szabó Ferencz 1 liter paszuly, Bede Sámuel 1 lit. törökbuza, Bede József 1 lit. törökbuza, Bede Ferencz 1 liter paszuly, Szöcs Dénes 4 kr, Papucs József 1 lit. roz, Pakocs Ferencz 1 lit. paszuly, Pakocs Mihály 1 lit. paszuly, Szabó András 1 lit. paszuly, Sebestény János 1 lit. török, Pakocs István 2 lit. török, Jos Elek 1 lit. paszuly, Dako László 1 lit. török, Barla János 1 liter törökbuza, Bartha Elek 2 lit. roz, Kónya Dánielné 5 s fél lit. roz, Zágonyi Pál 50 kr, Kónya László 2 lit. roz, 5 l. paszuly, 4 liter gyümölcs, 2 drb keszkenő, N. N. 10 kr. Kis András 1 lit. törökbuza.

Fogadják a jótékony adakozók az árvaház nevében leghálásabb köszönetünket. Kézdí-Vásárhely, 1885. decz. 30.

Br. Szentkeresztly Stephanie, elnök.

Vajna Károly, jegyző.

Felölös szerkesztők:

lfj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Nyílt tér.)*

Szines franczia faille, surah, satin merveilleux, atlas, damask, rips és tafotát méterenkint 1 frt 35 krtól 7 frt 45 krig szállít egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmentesen a helyszínre G. Henneberg (os. kir. szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

Nyersselyem (bast) ruhákat (egész selyem) 9 forint 80

kr-ért egész öltönyre való darabokban, ugyszintén nehezebb minőségben, legalább két öltöny vételénél, vámmentesen a helyszínre szállít G. Henneberg (os. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szék

140 — 1886. v. h. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. és 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyergyószentmiklósi kir. járásbírósg 1117—1886. polg. számú végzése által gyergyószentmiklósi Merza Kristóf felperes javára gyergyóalfalvi volt plebános néhai Horváth Károly hagyatéka ellen 1190 frt tőke, ennek 1884. évi október hó 24-től a fizetésig járó 6 százal. kamatai, 24 frt 65 kr perbeli, 12 frt 5 kr árveréskézési s még felmerülő. költségek iránt a Bécsben

székely „Honi életbiztosítási bank“ 1878. december 2-án 58,995., 28,996. szám alatt 1000 és 1000 frtól néhai Horváth Károly halála esetére kiállított életbiztosítási szerződése és ebből nyerendő összegre nyilvános bírói árverés, mint nevezett Merza Kristóf birtokában levő kézi zálogra rendeltetvén el, ezen árverésnek Gyergyó-Szentmiklóson a község házában leendő megtartására határnapul 1886. június hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett életbiztosítási szerződések az 1881. évi 60. t. cz. 108., 115. és 129. §-ai értelmében készpénzért el fognak adatni s vevőre tulajdonilag átruháztni.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1886. évi május hó 27-én.

Juhász Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1311. tkkvi

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Dimián Cosztáandin végrehajtának Zernyesti Demeter végrehajtást

szenvető elleni 60 darab arany tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Bereczk városában fekvő, a bereczki 194. sz. tjkben foglalt 496., 496., 497. hr. sz. 260 frt, 3785., 3786. hr. sz. 109 frt becsértékű ingatlanokra egészen az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június 19-ik napján d. e. 9 órakor Bereczk város tanácsa házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság üléséből 1886. évi márczius hó 17-én.

RUHASZÖVETEK

csakis tartós juhgyapjuból, középtermetű férfiak számára

3.10 méter)	4 frt 96 krért	jó	juhgyapjuból,
egy)	8 frt — krért	jobb	"
ruhára)	10 frt — krért	finom	"
	12 frt 40 krért	egész finom	"

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frttól 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát és esőköpeny-szöveteket, katonapoztót, aba-posztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapítottatt

STIKAROFKY JÁNOS

1886-ban.

gyári raktára BRÜNNBEN.

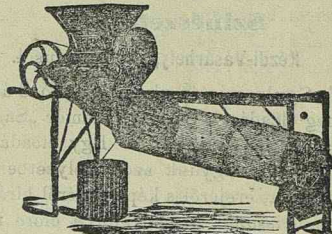
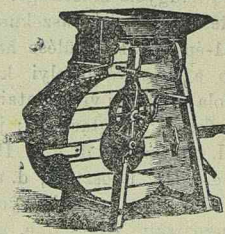
Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentlenül; postai utánvét melletti küldemények 10 frton felül bérmentesen.

Allandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frtnál o. é., és így önként érthető, hogy nagy üzletemben sok 1-5 méter hosszú maradék van s kénytelen vagyok az efféle maradékokat nagyon leszállítva, az előállítási árakon eladni. Minták ezekből nem küldhetők, de a nem tetsző maradékok becsereítenek vagy a pénz visszaadatik. (Megjegyzem, hogy más czégek becsereílik a maradékokat is, alán még rosszabb portékával, de a pénzt vissza nem adják).

Csaló czégek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hirdetéssel felhagyni; kérem tehát a t. cz. megrendelőket, tartsák meg emiékükben szolid czégemet, s mikor szükségük lesz, szerencsésültenek becses megrendelésükkel, melyeket a legnagyobb pontossággal fogok teljesíteni.

Levelek elfogadtnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. (15-20)

Allandó GAZDASÁGI GÉPRÁKTÁR Sz.-Udvarhelytt.

Riemer Ede

(ezelőtt WASS és RIEMER)

Székely-Udvarhelytt

ajánlja a nagyérdemű közönségnek saját raktárán levő gazdasági gépeit, u. m.:

KÉZI CSÉPLŐK, fekvő és oszlopjárgányú tisztító szerkezettel és a nélküli cséplőkészleteit 12 és 4 ló befogására; **konkolyválasztók** buza, rozs, árpa és zab tisztítására; **rosták** (Baker-rendszer) a legújabb szerkezetű felső és alsó rázó művel, **szecskavágók**, **répavágók**, **vetőgépek**, **lánchaboronák**, **részutboronák**, **rétgyaluk** stb.

I kézi téglavető gép, a melylyel naponta 3 ember kevés gyakorlat után 2—3000 téglát csinál.

Községeknek:

soproni Seltenhofer Frigyes és fia uraktól Csik-, Udvarhely- és Háromszékmegyébe több mint 30 községnek a legnagyobb megelégedésére szállított kitűnő munkaképességű, szilárd szerkezetű és olcsó

tűzfecskendők és tűzoltó

szerelevényeket.

Egyházmegyéknek:

több mint 15 községnek felállított új forgatható, vaskoronájú **harangokat**, minden hangért az orgona szerint teljes felelősséget vállalván.

Több hazai gép- és a legjobb hírnévnek örvendő soproni fecskendő- és harang-gyárossal kötött előnyös szerződéseinnél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az általam ajánlott gépek bármelyikét az itteni raktáron vagy bármely vasuti állomáson bérmentve, fuvar nélkül, budapesti árak szerint adhatom át 2—3 évi részletfizetésre.

Midőn e rendkívüli előnyt a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom, kérem szíves megbízásait és maradtam

kiváló tisztelettel

2—40

RIEMER EDE.

Budapesti árak itt helyitt vagy bármely vasuti állomáson bérmentve.

Levélbeni megkeresésre képes árjegyzék bérmentve és ingyen.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Ervényes 1886. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Ervényes 1886. június hó 1-től.

Állomások			303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.	Állomások			303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	Reggel	Délután		Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	12.12	10.07	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	6.22	2.55			(érk. ind.)	(érk. ind.)	12.37	10.30	
Botfalva	(érk. ind.)	(érk. ind.)	6.45	3.19		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	2.11	12.24	
Földvár	(érk. ind.)	(érk. ind.)	7.01	3.38			(érk. ind.)	(érk. ind.)	2.34	12.41	
Mogyorós	(érk. ind.)	(érk. ind.)	7.19	3.57		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	(érk. ind.)	2.55	1.12	
Apáca	(érk. ind.)	(érk. ind.)	7.33	4.17		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	3.31	2.00	
Köpecz	(érk. ind.)	(érk. ind.)	7.54	4.36			(érk. ind.)	(érk. ind.)	3.36	2.15	
Ágostonfalva	(érk. ind.)	(érk. ind.)	8.01	4.47		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	4.09	3.02	
Alsó-Rákos	(érk. ind.)	(érk. ind.)	8.19	5.58			(érk. ind.)	(érk. ind.)	4.11	3.12	
Homoród	(érk. ind.)	(érk. ind.)	8.45	5.42		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	(érk. ind.)	(érk. ind.)	9.01	6.02			(érk. ind.)	(érk. ind.)	6.31	8.00	6.03
Bene	(érk. ind.)	(érk. ind.)	9.22	6.33		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.00	4.05	9.13
Erked	(érk. ind.)	(érk. ind.)	9.43	7.01			(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.15	4.50	9.18
Héjasfalva	(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.10	7.37		Budapest	(érk. ind.)	(érk. ind.)	6.30	10.00	2.15
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.39	8.26							
Medgyes	(érk. ind.)	(érk. ind.)	11.54	9.43							

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 40 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor.

Nyom. Szabó Albertnél Kezdi-Vásárhelytt.